

Proč vy ňa, tatíčku,
nerád máte,
dyž ňa na tú vojnu
vyhaňáte.

Nevyhaňajte ňa,
já půjdem sám,
sednem na konička,
budem husár.

Dostanem čižmičky
s ostrožkama,
možem sa postavit
pred pannama.

Dostanem šabľenku
oceľovú,
možem sa postavit
pred svú miľú.

1156.

Z Nové Vsi u Hodonína

Mírně.

Tra-vič-ko ze - le - ná vy - ro - stlá's z ko - ře - ňa; po - věz ty ně,

má mi - lá. po - věz ty ně, má mi - lá, proč néj - si čer - ve -

ná?

Travičko zelená,
vyrostla's z kořeňa;
[: pověz ty ně, má miľá, :]
proč néjsi červená.

Červená mám byti,
dyž mosím plakatí,
[: teba na vojnu berú, :]
co budu dělati!

Jedličko jedlová,
neopúščaj vrší;
[: tak jak ňa opustila :]
moja najmilejší.

Jedličko jedlová,
neopúščaj chvojí;
[: tak jak ňa opustili :]
rodičové moji.

Rodičové moji,
proč tak tvrdo spíte?
[: Syna na vojnu berú, :]
vy o tom nevíte.

Vy o tom nevíte,
vědět nebudete
[: dyž už na vašem hrobě :]
gonvalia květe.

Gonvalia květe,
žlutý karafiát,
[: ej, škoda vás rodičé :]
škoda vás nastokrát.